

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς Άγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. δ'

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

ὝΩ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν, τοῦ τὴν γὴν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γὴν ἐταπείνωσεν, ἀπαλὴ κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα, ὝΩ τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος! ἥτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν. (Δίς)

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς οὐρανίους μονάς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιστῶς τὴ σκέπη σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἴτησαι καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Μάρτυς Μαρίνα Πανεύφημε, οὕτε βασάνων τὸ πύρ, οὐ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἔχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς ώραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν, ἥσπερ κατηξίωσαι, θεομακάριστε. (Δίς)

Δόξα... Ὅχος β'

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν μάρτυρα, ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε, διὸ καὶ τελειωθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπταται, τὴν κάραν στεφηφοροῦνσα καὶ ἀνακράζουσα, Σὲ νυμφίξ μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα, κατασκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μονάς, ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ιδιόμελα.

Ὕχος α'

Ως ἐν πέτρᾳ στερρά, τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ προσερεισθεῖσα, Μαρίνα πανεύφημε, τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας, καὶ στέφος τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπείληφας.

Ο αὐτὸς

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων, συνηριθμήθης ἔνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὕχος β'

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμα, σου προσενήνοχας τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε, ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας στέφος ἄφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε, ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ώραίοις σου ποσὶ κατεπάτησας, τὴν ἐπικλήσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων ἡξιώθης, ως παρθένος, καὶ μάρτυς Χριστοῦ πολύαθλε.

Ὕχος δ'

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ὀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε, Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν, τὸν δόλιον κατεπάτησαν, ἵσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν, εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ὅχος πλ. α'

Τὴν παρθενική σου θελχθεὶς ώραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ως ἀμώμητον νύμφην ἔαυτῷ σὲ ἡρμόσατο, ἀκηράτω συναφεία, ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἐδειξεν, ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις,

διπλῶ στέφει δισδῶς σὲ κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην, Αὐτὸν δυσώπησον, παρθενομάρτυς Μαρīνα πανεύφημε, τοὶς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ὀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχήρα Προσόμοια.

„Ηχος β'

„Οτε, ἐκ τοῦ ἔχλου σε νεκρὸν

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότου στερρῶς ἀθλήσασαν, μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρīναν νόμφην Χριστοῦ, παρθενίας χιτῶνι γάρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσεον ὡς ὄφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νὺν παρίσταται.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Μέγα, τὸ κατόρθωμα τὸ σόν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα, φύσις γὰρ εὐπτόητος, καὶ εὐταπείνωτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὅρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρīνα σὺ ἀληθῶς, εἴλες εὐτελὲς ὡς στρουθίον καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νὺν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοί.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρīνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθείας, ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πόθω, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νὺν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἵσεων λαμβάνοντες.

Δόξα... „Ηχος πλ. β'

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταὶς ἀρεταὶς τὸ ἀγάπητον, καὶ πεποικιλμένη ἔλαιώ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα, Εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ, μὴ χωρίσης μὲν νυμφίε ἐπουράνιε, Αὐτῆς ταὶς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτήρ, τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εῖ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απολυτίκιον „Ηχος δ'

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλη τὴν φωνήν, Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἀμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθείσαν σοί, Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, πρῶτον ὁ τῆς Θεοτόκου, "Ἄνοιξω τὸ στόμα μου", εἰ βούλει, εῖ δὲ μή, τῆς Ὀκτωήχου. Εἴτα οἱ δύο παρόντες τῆς Ἁγίας.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα νυμφην ἄσμασι μέλπω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α' „Ηχος πλ. δ'

Τυράννησας

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεόν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοιπαράσχου φωτοφόρον, ταὶς σαὶς πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Τεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν σοφὴ διανοίᾳ, κεχρημένη Μάρτυς Χριστοῦ, παρεῖδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ίκετης προσέρχομαι σοὶ σεμνή, ταὶς σαὶς ἱκεσίαις, τῶν τοῦ βίου μὲ δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Σοφία καὶ χάριτι λαμπρυνθείς, ὁ νούς σου Μαρīνα, τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς, οὐκ ἔπτηξε μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θεία δυνάμει κρατυνόμενος.

Θεοτοκίον

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν οὐσιώδη συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς, κυήσασα ταύτην Θεομῆτορ, καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διέρρηξας.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐντὴ θ' Ὁδὴ.

Ιωσήφ.

΄Ωδὴ α' Ἡχος δ' Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἰερῶς, θεουμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοὶς ὑμνούσι σε.

Ἀθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, γεωργῷ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἴσχὺν σοὶ πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύραν, σῶν ἐξ αἰμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρώς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ώς παρθένος βασίλεια, καὶ θεῖκαὶς λαμπρότησι, μάρτυς Μαρīνα κατηγλάΐσαι.

Τρωσθεῖσα, τοῦ παντούργοῦ πανεύφημε, δυνάμει Πνεύματος, τὸν ἴσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαίς, ἐταπείνωσας τύραννον, μεγαλαυχία χρώμενον, καὶ σοὶς ποσὶ Μάρτυς ύπέταξας.

Θεοτοκίον

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι τῆς θείας χάριτος, Θεογεννῆτορ ἄχραντε, διό, σὲ Μαρīνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σω Υἱῷ προσαπενήνεκται.

΄Ωδὴ γ' Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς

Οὐ πὺρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ἔιφουςάκμη, οὐ τυράννων ὀμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης σε Πανόλβιε.

΄Υπήρξας ἀσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εἰςεβείας κρηπῖδα, θεμένη τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ Παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν παρθένοις ἀγήτητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοὶ παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε.

Ἀγίων αἰμάτων σου Καλλιπάρθενε, οἱ κρουνοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον, Μαρτύρων τῷ νυμφίῳ σου.

Θεοτοκίον

Τρωσθέντες τὴν χάριτι, Θεοτόκον σὲ ὁμοφρόνως δοξάζομεν, σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοὶς πᾶσι, διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ κόσμον ἀνεκαίνισας.

Ἐτερος

Ἐύφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Τοπάθοις τού ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ώς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αἰμάτων σου σταλαγμοίς, τῆς ἄθειας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἥρδευσας, ὡς Μαρῖνα μάρτυς τὸ φρόνημα.

Ως μάρτυς μαρτυρικήν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, τὸν πτερνιστὴν πτέρναις σου, ταὶς ώραιοτάταις συνέτριψας.

Θεοτοκίον

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν, σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Ο Είρμος

«Ἐύφραίνεται ἐπὶ σοί, ή Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Κάθισμα Ἡχος δ' Κατεπλάγη Ιωσήφ

Μαρῖνα μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημούμένη σε πιστοί, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας γενναιοφρόνως, καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν, καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τὴ κορυφή σου ἀοίδιμε, Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τούς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Κατεπλάγη, Ιωσήφ, τὸ ύπερ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βᾶτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάδον Ααρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοὺς Ιερεύσιν ἐκραύγαζε, Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ωδὴ δ' Σύ μου ἰσχὺς Κύριε

Θεοπρεπῆς, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου, τοὺς Ἀγγέλους, ὥφθη ποθεινότατος, τῶν δὲ δαιμόνων τὴ στρατιά, καὶ τοὺς ὑπηρέτας, ἐκείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη, τῷ Χριστῷ γὰρ ἐβόας, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἡγωνισαμένη πανόλβιε, καὶ προσκαίρους, πόνους ὑπομείνασα, ἐν οὐρανοῖς, νὺν τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Δεσπότου, κομίζη Μάρτυς ἀοίδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας, σὺν Ἀγγέλοις βιῶσα, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοί, χαίρει Παρθένων τὸ καύχημα, νῦν Μαρτύρων, ὅμιλος εὐφραίνεται, νῦν καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύοντιν ἀγαλλόμενοι, βιῶντες τῷ Δεσπότῃ, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

“Ολὴ καλή, πέφηνας κόρη καὶ ἀσπιλος, ὥφθης ὅλη, νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἐραστή, διὰ γὰρ βασάνων, πυρώσεως Παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπροτέρα, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Μόνη ἀγνή, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας, σὺ γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρί, σύνθρονον Υἱόν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, γεγέννηκας Θεονύμφευτε, καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ἐτερος

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ὃ Μαρῖνα μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὔαν, μαρτυρικαὶς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταὶς αἰκίαις, ἄμωμον ὄλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον Ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τοῦ ποιμένος θείοις ἵχνεσιν ἐπομένη, τὸ δι' αὐτὸν ὑπέμεινας, ἐκούσιον πάθος, Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἔνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα.

Θεοτοκίον

Ἡ πανάμωμος καὶ μόνη ἀγιωτέρα, τῶν Χερουβίμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὅμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένε Θεόνυμφε.

Ωδὴ ε'

Ἴνα τὶ μὲ ἀπώσω

Ἀθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον κόρη διηγυσας, ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Πανίδες σῶν αἰμάτων, Μάρτυς ἀποστάζουσαι χλαίναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν, ὅνπερ νὺν θεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῷ σου νυμφίῳ παρίστασαι.

Τοὶς δεσμοὶς τῶν εὐχῶν σου, Κόρη τὸν μεγάλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὁφρὺν τὴν πρώην, ἐπηρμένην πρὸς γὴν ἐταπείνωσας, ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ώς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ θέλημα.

Ὑπερτέρας σὲ δόξης, θείοις διαδήμασιν ὅντως ἐκόσμησεν, ὁ νυμφίος Λόγος, δι' αὐτὸν ἐναλθοῦσαν θεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας, καρτερῶς ὑπομένουσαν Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον

Ὕπηρμένην ὄρῶντες, τῷ τῆς παρθενίας σου τόκῳ Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρώην δοξάζομεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, μόνη ἀγνῇ δι' εὐσπλαγχνίαν, ὃν δυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἔτερος

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Φῶς γέγονας φωτί, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἐορτάζοντας.

Σοῦ μόνου καλλοναίς, ώς παρθένος ἐνήδομαι, σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιάζομαι ξίφει, Μαρῖνα ἀνεκραύγαζε.

Ῥοῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθεῖας ἐξήρανας, τοὶς ῥεύμασι τῶν αἰμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πὺρ ἀπάτης ἐσβεσας.

Ολόκληρον σαυτήν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταὶς βαφαὶς τῶν αἰμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Θεοτοκίον

Ῥοὺς ἔστη τῆς φθορᾶς, ἡ Παρθένος ἀφθόρως γάρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορὸς ἐλευθερώσαντα.

**‘Ωδὴ ζ’
‘Ιλάσθητί μοὶ Σωτὴρ**

Ἀπόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάννες κάλλος καὶ ἀσπιλον, καὶ ώς πηγὴ διαυγής, καὶ κῆπος πολύκαρπος,
Μαρīνα πανένδοξε, καὶ γνησία νύμφη, καὶ Παράδεισος ἀσύλητος.

Νεᾶνις πανευπρεπής, ὕπισω σου ἡκολούθησε, δραμοῦσα πρὸς τὴν ὄσμήν, τῶν μύρων σου Δέσποτα, τὸ
ἄχραντον Πάθος σου, διὰ καρτερίας, μιμουμένη τὸ σεβάσμιον.

Ὑπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολύαθλε, καὶ τὸν πρὸν φρενοβλαβῶς, μεγάλα καυχώμενον, μέτ'
ἴχου ἀπώλεσας, Σταυροῦ τὴν δυνάμει, ὁ Μαρīνα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον

Μαρία τὸ καθαρόν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου
μοὶ δάκρυα, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως πανάμωμε.

“Ετερος

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Αίμάτων, τὴν πλημμύρα θαλάσσας ἔξήρανας, Κακοπιστίας, Χριστοῦ δέ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας
Ἐκκλησίαν, ὁ Μαρīνα ἀθληφόρε, παρθένων τὸ καύχημα.

Ἄβρόχως, τῶν βασάνων διῆλθες κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης,
καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης, Αοίδιμε.

Τύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ὥραβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττέ
σε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ὥρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὰν ἀνέσπερον ἥλιον, καὶ ταὶς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν θεόφρον σοῦ
κατηγάσθης, Άθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον.

Θεοτοκίον

Θάλασσαν, σπαργανώσας ἀμίχλη βουλήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης
ἀπειρογάμου, ὥσπερ βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀρρήτως εἰλίσσεται.

‘Ο Είρμος

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κυριε, ἡ Ἐκκλησία βοῆ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι'
οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου βέύσαντι αἴματι».

**Κοντάκιον ‘Ηχος γ'
Η Παρθένος σήμερον**

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθεῖσα Μαρīνα, αἴμασιν
ἀθλητικοίς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ιαμάτων, εὺσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα
νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

‘Ο Οἶκος

Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκάς ώς
διψῶσα πηγαίς ἀειρύτοις, Παρθενομάρτυς, καὶ τῇ ἀθλήσει σεαυτήν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ
ὄντως τοῦ Κτίστου σου, νύμφη εὐκλεής, θαλάμω ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμενη, στεφανηφόρος,
νικητὴς λαμπαδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτου νυμφῶνος τυχσύσα, καὶ δεξαμένη ώς χρυσίον, βραβεῖα
νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον

Τὴ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στίχοι

- Χεὶρ δημίου τέμνει σὲ Μαρīνα ξίφει,
- Χεὶρ Κυρίου χάριτι θεία δὲ στέφει.
- Ἐβδομάτη δεκάτη Μαρīνα δειροτομήθη.

Μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Σπεράτου καὶ Βηρονίκης.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

**΄Ωδὴ ζ'
Παῖδες Ἐβραίων**

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρīνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχήν σου, καὶ λαμπάσι φωτὸς κατηύγασε βοῶσαν, Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

΄Ηρθης πρὸς θεῖον ὄντως ὄψις, ὑψηλὴν γάρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην, καὶ νυμφῶνα λαμπρὸν κατώκησας βοῶσα, Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησίᾳ τοῦ Δεσπότου, ἀναδέδειξαι Μαρīνα θεοφόρε, καὶ ώς μάρτυς αὐτῷ ἀήτητος κραυγάζεις, Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

΄Αρχων οὐκ ἔτι ἐξ Ἰούδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν, ἐκ σου γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπὶς ἀνέτειλεν ἀφράστως, δὲν εὐλογοῦσιν ἄπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι.

΄Ετερος

΄Ἐν τῇ καμίνῳ

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένῃ πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας, δῆθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοὶς πιστοίς, ιαμάτων θείᾳ νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, ἀθληφόρε Μαρīνα ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν, αἰκισμοὶς ἐκφοβῶν σὲ ὁ τύραννος, εῦρε τὴν ψυχήν σου πέτρας ώς ἀληθῶς, στερροτέραν, ἀνεβόας γάρ, Εὐλογημένος εἰς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς Θεόν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταὶς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον

Παρθένε μόνη, ώς καθαρὰν σὲ ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἡγάπησε καὶ ἐκ σου, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρīναν δοξάσας τοὶς θαύμασι.

΄Ωδὴ η'

Μουσικῶν ὄργάνων συμφωνούννων

Σταθηρὰν τὴν γνώμην κεκτημένη, σταθερῶς τοὺς ἀθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στέμμασι νικητικοίς, ἐστέφθης μελωδοῦσα, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστικὴν Μαρīνα σοὶ παστάδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, ηύτρεπισεν ἐν οὐρανοῖς, ὃν βλέπουσα κραυγάζεις, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄρεταις ποικίλαις κοσμουμένη, δωρεῶν πλειόνων ἡξιώθης, τὸ ἔσχατον τῶν ὄρεκτῶν, ὄρῶσα καὶ βοῶσα, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας ὥφθης ἀθληφόρε, τοὶς πολλοὶς αἰτίᾳ καὶ μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, συμφώνως μελωδοῦσα, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ίλασμὸς ἡμῖν Θεογεννῆτορ, διὰ σου ἐδόθη, σὺ γὰρ μόνη, ἀπέτισας τὴν ὄφειλήν, τὸν πάντων συλλαβοῦσα, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, ἄχραντε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

΄Ετερος

Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχήν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενήνοχας, ώς προΐκα πάντιμον Ἔνδοξε, τὴν ἀοίδιμόν σου ἄθλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα νοητὸν εἰσήχθης μέλπουσα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι, πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζώσάν σε, τὴν πυρὰ Μάρτυς ἐνέβαλον, ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρί, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτο γεραίρουσα.

Ἴστασο πρὸ βῆματος Χριστόν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν πιστοὶς παρέχοντα, τοὶς βοῶσι, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ωφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανώσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σεπτήν, μνήμην φαιδρύναντα, ὃ βοῶμεν, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμος

"Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκωφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβίας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον".

Ωδὴ θ'

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή

Μαρῖνα μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδείως ὅντως ἐτρυγησας, τὴν στρεφομένην ἀβλαβῶς, ρόμφαιαν διέβης γάρ, μαρτυρων αἴμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς καλλιπάρθενε.

Ἐφλεξε πᾶσαν ὑλικήν, καὶ φιλόκοσμόν σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρως ὁ ἐνθεος, καὶ στερροτάτην μάρτυρα ἔδειξε, παρθενικαὶς μαρμαρυγαίς, τὸ πρὶν διαλάμπουσαν, Μαρῖνα πάντεμνε, διὸ πάντες σὲ πιστῶς μακαρίζομεν.

Λύσόν μου νύμφῃ ἐκλεκτή, τῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς ταὶς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἀμαρτίας Μάρτυς διάρρηξον, παρισταμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ παντοικίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀχλὺν διασκέδασον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινόν, τοῦ ἀλάστορος, Ἰδοὺ γάρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικείας φύσεως ἥθλησαν, καὶ κατ' αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νύν τῆς προμήτορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν Παράπτωσιν.

Θεοτοκίον

Ωριμον δρέπομαι ζωήν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως, σὺ γάρ Πανάχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοὶς πᾶσι γνωρίζοντα, διὸ σὲ πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἐτερος

Λίθος ἀχειρότμητος

Τῶν Ἀντιοχέων ἡ πόλις, σοῦ τοὶς σπαργάνοις καὶ τοὶς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται, τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δέ, μετὰ δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Ἴδοντες σου μάρτυς Μαρῖνα, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνας, Ἀγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατήσχυνας τὸν πρὶν σὴν προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ως περικαλής ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος παρθένος, στέφος ἀναπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης, καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, καὶ περιστερὸν χρυσαυγοῦσαν, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

"Ηνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταὶς τῶν μαρτύρων Ἀθληφόρε, ὃ μάρτυς Μαρῖνα ὡς ὁδον, τὴν παρθενίαν εὗσμον φέρουσα, καὶ τῷ τερπνῷ νυμφίῳ σου, θεῖον ὄσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε, οὗ ταὶς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ο Είρμος

"Λίθος ὀχειρότμητος ὅρους, ἐξ ἀλαζεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν".

Ἐξαποστειλάριον

Ο οὐρανὸν τοὶς ἄστροις

Μαρῖνα μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ῥύσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορὰς ὄργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Εἰς τὸν Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ ἄ'.

Ὕχος δ'

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Πολυνόδυνα βάσανα ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι ηὐτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας, καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρων θρόνον θεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρῖνα, καὶ τὸν λαοὺς κατεφώτισας. (Δίς)

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἔνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοὶς σεπτοίς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τὸν ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

'ῶσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἄγιον, τοὶς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἵς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποιῶν, καὶ πυρός καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένῃ τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοὶ παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα... Ὅχος πλ. β'

Ἀθλητικὴν ὄδεύσασα ὄδον, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρῖνα πανσεβάσμιε, καὶ ὡς μὲν παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου, ὡς δὲ μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων, Άλλὰ καὶ ἡμᾶς τὸν ὑμνούντας σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταὶς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Αγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας ἡ γ' καὶ σ' Ωδή.

Ο Απόστολος Πρὸς Γαλάτας

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν...

Ἐὐαγγέλιον κατὰ Μᾶρκον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς...

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούια.